

ಉಪ್ತು ಮತ್ತು ಬೆಳೆ

(5:13-16)

ಯೇನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ. ಅದನು ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷ್ಯರು “ಲಾಹಾಗಿಯಾ” ಮತ್ತು “ಬೆಳೆಕಾಗಿಯಾ” ಇರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವರು ಜೀವಿಸುವ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸುತ್ತಾದ್ದು ಹಿಂಣಾದುಭಾರ್ಯೆಯಂತೆ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೇನು ಆಶಿಸಿದನು. ರಾಜನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದರ ಮಾಲಕ ರಾಜ್ಯದ ಶುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಜಂಜಿನಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಲು ಮಾಡಿದನು.

ಭೂಖಿಗೆ ಉಪ್ತು (5:13)

¹³ನಿಂತು ಭೂಖಿಗೆ ಉಹಾಗಿದ್ದಿಲ. ಉಪ್ತು ನಹ್ಯಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾತಲಿಂದ ಉಟ್ಟಿನ್ನೆ ರಚಿ ಬಂದಿತು? ಜನರು ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆಹಾಕಿ ಮುಂದುವರೆಕ್ಕೆ ಅದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಕೆಲನಕ್ಕು ಬಾರದು.

ವರ್ಜನ 13. ನಿಂತು ಭೂಖಿಗೆ ಉಹಾಗಿದ್ದಿಲ ಎಂದು ಯೇನು ಹೇಳಿದನು. ವ್ಯಾಜಿನ ಕಾಲದ ಜನರು ಉಪ್ತನ್ನು ಅಹಾರ ರುಜಿಕರವಾಗಿರುವದಕ್ಕಿರುತ್ತಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು (ಯೋಾಬ 6:6; ಕೊಲನ್ 4:6). ಯೇನುವಿನಿಂದ ತೇಳುವ ಜನರಿಗೆ ಶೈಲಾಗಾರಗಳು ಇರಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇಂದಿನ ನವಯುಗದಂತೆ ಅಹಾರ ನಾಶವಾಗುವದನ್ನು ಕಾಣಾಡುವ ಹದ್ದಿಗಳು ಇರಲ್ಲ, ಅವರು ಉಪ್ತನ್ನು ಕಾಣಾಡುವ ಪನ್ನುವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗಾಲಾಯ ನಮುದ್ರಿತಲ್ಲ ಬೀಂಗನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಉಟ್ಟಿನಿಂದ ತೊಳೆದು ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಕಟ್ಟಿಹಿನ್ನಿತ್ತಿದ್ದರು. ಉಪ್ತನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಜೀಷಧಿಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೀಷಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಜ್ಞಮಾಡುವ ಚಂಡ್ರಹೃಗಾರನಂತೆ ಕಾರ್ಯಸಿವರಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು Pliny ಹಿಂತಿರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಪು ಕಂಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಕಣಜೆಲಿಗಿ ಹುಳು ಕಡಿದು ಗಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಂಡಿಗೆ ಜಡುವ ಅಂಜನದಲ್ಲ ಉಪ್ತನ್ನು ಒಂದು ಬುಳಿಂಬಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಾಯ ಕಂಪುವದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲ್ಲುಗಳು ಶ್ವಿಳಿಂಬಾಗಿ ಹೊಗುವದು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೊಣೆಯಲ್ಲಿನ ಹುಳುಗಳು ಹೊರಹಾಕಲು ಉಪ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.¹

ಉಟ್ಟಿಗೆ ದ್ವೈತ ಗುಣವಿದೆಯಂದು ಗ್ರಿಕರು ನಂಜಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ರೋಮಾದವರು ತಮ್ಮ ನ್ಯೇವಿಕಲಿಗೆ ಉಪ್ತನ್ನು ವೇತನವಾಗಿ ತೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, “ಇವನು ಈ ಉಟ್ಟಿನಷ್ಟು ಬೇಲೆ ಬಾಳುವದನು” ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿ ಹುಟ್ಟಿತು. “ಅಪ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಮಾಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಎಣಿನಲಾಯಿತು.² ಉಟ್ಟಿನ ಲಾಭಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಗಿಸದ ನಂತರ, “ಅಉಟ್ಟಿಗಿಂತ ಮತ್ತು ನೂರ್ಯಸಿಗಿಂತಲೂ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭಾಂಶವು ಮತ್ತೊಂದು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೇಳಿವುದು ಇಲ್ಲ ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತದ್ವಾಗಿದೆ”³ ಎಂದು Pliny ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಅಂಶದ ಉಪ್ತು ನಿಹಿತ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾಸಿಕರವಾಗಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದಲಿಂದ ದೇಹದ ಪ್ರವೃತ್ತನ್ನು

ನಲಿದುಗಿನಲು ಉಪಯೋಗಿಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಯೇಸು ಉಪ್ಪಿನ ರಾಹಾಲಂಕಾರವನ್ನು - ಅದರ ರುಚಿಕಲನುವಿಕೆಯಂದ, ಕೆಡದಂತೆ ಕಾಹಾಡುವ ಮತ್ತು ಸ್ವಂತತೆಯ ಬಲದಿಂದ - ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಜೀರಲು ಶಕ್ತಿಯಳ್ಳಿಪರಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಆಗನ ಶಿಕ್ಷ್ಯರನ್ನು ತ್ವರಿತೆಹಿನಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿರು. Leon Morris ಹಿಂಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ,

ಉಪ್ಪನ್ನು ನಂರಕ್ಕಿತವಾಗಿಡುವಂತ, ನಾಶಮಾಡುವಿಕೆಗೆ ಬಿರೋಧಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ರುಚಿಕೊಡುವಂತ ಗುಣಗಳಳಿದೆಂದು ಯೇಸು ಅಲೋಚಿಸಿದರು. ನಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟೀಯದನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷ್ಯರು ನಂತ್ರಣಾವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಹಾಡಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿರುವದನ್ನು ಅವರು ಬಿರೋಧಿನಬೇಕು; ಉತ್ತಮ ನಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿತ್ಯ ಕಾಳಾಗಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಉಪ್ಪು ಅಡಿಗಿಗೆ ಅತಿ ರುಚಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಅವರು ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ರುಚಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.⁴

ಉಪ್ಪು ತ್ರಾಜಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ (ಲೂಕ 14:34, 35). ಭಾಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪ್ಪು ಜೀಳುವಾಗ ಆ ಭಾಬಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ (ಧರೋಂಪದೇಶಕಾಂಡ 29:23; ನಾಯಿನಾಜಕರು 9:45), ಇದು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಜೀಜವು ಬೆಳೆಯಲು ನಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆ ಬರಲು ನಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ನಿತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ, ಯೇಸುವಿನ ಶಿಕ್ಷ್ಯರ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಭಾವವು ಗೊಬ್ಬರದ ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕು, ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ನುವಾರೆ (ಇಂಜ) ಅದರ ನಂತ್ರಣಾ ಘಟತಾಂಶಕೊಡುವಂತೆ ನಹಾಯಮಾಡಬೇಕು.

ಅದರೆ ಉಪ್ಪು ನಹ್ಯಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾತಲಂದ ಉಪ್ಪಿನ ರುಚಿ ಬಂದಿಷ್ಟು? ಎಂದು ಯೇಸು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇಲನಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾನಾಯನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಉಪ್ಪು ಜಿಜಲವಣಯುತ್ತ ಕೆಳ್ಳಿನ್ನ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದಲಂದಲೇ ಅದರ ರುಚಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಯೇಸುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಉಪ್ಪನ್ನು ನಮುದ್ರದ ನಿಲನಿಂದ ಹಬೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಉಪ್ಪಿನಿಂದಲೇ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೃತ ನಮುದ್ರದ ಉಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪ್ಪಿನಾಂಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು, ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾನಾಯನಿಕ ಮತ್ತು ಸಿಜಯುತ್ತ ಹದಾರ್ಥಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಉಪ್ಪಿನ ರಾಶಿ ಮಾಡುವವರು ನಮುದ್ರದಿಂದ ಉತ್ತಮ ಉಪ್ಪನ್ನು ಅವಲಿಗೆ ನಾಯಿವಾಡಪ್ಪ ಹಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ರಾಶಿಯಾಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚೇಳಿ ಮತ್ತು ಸುಲಿದರೆ ಸೇಲಾಲ ಹೇಳಿಗೂತ್ತಿತ್ತು, ಉಳಿದ್ದು ಗಣಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅದು ಸಿರುಪಯೋಗ ವಸ್ತುವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಒಟ್ಟೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅದರೆ ಅದನ್ನು ದಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಜನಾಡುವರು ಮತ್ತು ಜನರು ಅದನ್ನು ಮಜಾಡುವರು. ಅದೇ ನಿತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬ ಕೈನ್ತನು ತನ್ನ ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಭಾವ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿನ್ನೂ, ಅಗ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳೆ (5:14-16)

¹⁴ನಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣರುವ ಉರು ಮರೆಯಾಗಿರಲಾರದು.

¹⁵ಮತ್ತು ದಿಂಜವನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿ ಕೊಳಗಡೆಳಗೆ ಇಡುಪುದಿಲ್ಲ; ದಿಂಜಸ್ತಂಭದ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾರೆಷ್ಟೇ, ಅಗ ಅದು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಳೆತುಕೊಡುವದು. ¹⁶ಅದರಂತೆ ನಿಮ್ಮ

ಬೆಂಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ತ್ರುತಾಶಿನಲ್. ಹಿಂಗಾದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆ ಕ್ರಿಯಾಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರುವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು.

ಪಜನ 14. ನಿಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೇಣು ತನ್ನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲ, “ಬೆಂಕು” ಕೆಲವು ಕಡೆ ನರ್ತ್ಯ ಶುದ್ಧಿಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು ನೀತಿಗೆ ಗುರುತಾಗಿದೆ. “ಕತ್ತಲು” ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಪತ್ವಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿದೆ (ತೀರ್ಥನೆ 119:105; ಯೋಹಾನ 1:4-9; 3:19-21; 2 ಹೆಚ್ತನು 1:19; 1 ಯೋಹಾನ 1:5-7). ಹಳೆ ಒಡಂಬಿತೆ ಯುಗದಲ್ಲ, ಇನ್ನೂಯೇಲರು ಅನ್ಯದೇಶದವರಿಗೆ ಬೆಂಕಾಗಿ ಇರಲು ದೇವರು ಕೆಂಜದನು (ಯೋಹಾಯ 42:6; 49:6), ಆದರೆ ಅವರು ಕೆಲವು ನಾಲ್ಕಿ ಕ್ಷಾಯಿದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆಯರು. ಯೇಣು ಅಯ್ಯಿಕೊಂಡಿರುವ ನೇವಕರ ಹಾತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕಲಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದನು.⁵ ಯೇಣು “ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಂಕು ಆಗಿದ್ದನು” (ಯೋಹಾನ 8:12; 9:5), ಮತ್ತು ಆತನ ಹಿಂಬಾಲಕರು ನಹ “ಲೋಕದೊಳಗೆ ಹೊಳೆಯಿವ ಜ್ಯೋತಿಂಜಮಂಡಲಗಳಂತೆ” ಕಾಣಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು (ನೋಡಿಲ ಹಿಂಪಿ 2:15). ಇನ್ನೂ ಬೇಲೆ ಲಿತಿಯಣ ಹೇಳಿಪುದಾರದೆ, ಆತನ ನೇವಕರು ಆತನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಬೆಂಕಿನಿಂದ ಹೃತಿಂಜನಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು (ಖಫೆನ 5:6-14). ಲೋಕವು ಆತ್ಮಿಕ ಕತ್ತಲಾನಲ್ಲ ಮುಖಗುವದಲಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತರುವದಕ್ಕೆ ನರ್ತ್ಯವೆಂಬ ಬೆಂಕಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಉರು ಮರಿಯಾಗಿರಲಾರದು ಎಂದು ಯೇಣು ಹೇಳುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಆತನು ಬೆಂಕಿನ ರೂಪಕಾಲಂಕಾರದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದರು. ನಾಧ್ಯವಾದದ್ವಾಗೇಲ್ಲ, ಹಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹಾ ಸ್ಥಳಗಳು ಹೂಯೋಗತ್ಯಾಕ್ರಿತವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರ ನುತ್ತಾಲುವ ನಮುಕಬ್ಬಾದ ನೆಲವನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಬೆಂಕಿಯಲು ಮತ್ತು ಸಂರ್ಪಿನಲು ಕಾಣ್ಣಲಿನಬಹುದು. ಇಂಥಹಾ ಸ್ಥಳವು ಹವಾಮಾನಕ್ಕೂ ನಂಬಂಭಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲ ವಾಸಂಪಾಡುವಾಗ ಜಿಸಿ ಇರುವ ನಮುಕಬ್ಬಾದ ತಂಂಗಾಳ ಅ ಒಣ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜೀನುತ್ತದೆ. ಗುಡ್ಡದ ಸ್ಥಳವು ನೇನೆನ್ನೂ ನಹ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬಾಗಿದೆ. ವೈಲಿಂಗ ಆತ್ಮಮಂಬವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲು ನ್ಯಾಭಾವಿಕ ಎತ್ತರವಾದ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಾರುವ ಕಾಯಿವ ಗೇಳಿಪುರದಿಂದ ನಹಾಯಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ, ಇರುವಂಥಿಕ ಲೀಟಿಯಣ್ಣಯೇ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಾರುವ ಹಟ್ಟಣಗಳ ಕತ್ತಲಾಲ್ಲಿ ಹೃತಿಂಜನಿಸುವವರಿಗೆ ಅಹಾಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಜ್ಯೋತಿಂಜಗಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಿಂದ ನೋಡಬಹುದು.

ಯೇಣು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ, ಜನರ ಗುಂಪು ಆತನನ್ನು “ಗುಡ್ಡದ” ಮೇಲೆ ಅಥವಾ “ಬೆಂಕು” ಮೇಲೆ ನುತ್ತಾಲುದರು (೫:೧). ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ಶಿಷ್ಯರು “ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಹಟ್ಟಣ” ಗಳಂತೆ ಇದ್ದರು. ಇಂದು ನಹ ಗಲಾಯ ನಮುಕ್ಕು ನೋಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂಗಾಯ ಎಷ್ಟು ಹಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲ ಅದರ ನುತ್ತಾಮುಕ್ಕು ಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲಿಟ್ಟಿದೆ, ಆ ಕಟ್ಟಲಿಟ್ಟ ಹಟ್ಟಣದಿಂದ ಕತ್ತಲಾಲ್ಲಿ ನಮುಕ್ಕುದಂಡೆಯಾಲ್ಲಿರುವ ಜನಲಿಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೆಂಕು ಜಾಳಿವದನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೃತಾವಜೀಲತು.

ಪಜನ 15. ಯೇಣು ಒಂದು ಮನೆಯಾಲ್ಲಿರುವ ಬೆಂಕಿನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಟ್ಟಣದ ಬೆಂಕಿನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ. ಯಾರು ದೀಪಂಪನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿ ತೊಳಗದೊಳಗೆ ಇಡುಪುದಿಲ್ಲ; ಮಂಜದ ಕೆಳಗಿಡುಪುದಿಲ್ಲ (ನೋಡಿಲ ಲಾಕ 8:16; 11:33; ಮಾತ್ರ 4:21). ಮೊದಲನೆಯ ಶರಮಾನದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ದೀಪವನ್ನು ಹಣ್ಣಿತ್ತಿದ್ದರು. ದೀಪವನ್ನು ತೊಳಗಿಸಿಂದ ಮುಖ್ಯಪುದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು

ಬಿಫಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಲಿಯುವ ಜ್ಞಾನೀಯನ್ನು ನಂದಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ - ಅದು ನಾಶನಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿದೆ (ಯೋಹ 18:5, 6; 21:17; ಜ್ಞಾನೋಳಿ 13:9; 20:20; 24:20; 31:10, 18). ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಜ್ಬರು ದೀಪವನ್ನು ದೀಂಪತ್ತಂಭದ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಂಡೆ ಗೊಳಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳರಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತಹಾಮು ಮರ್ಪು ತೊಳಿಗೆ ಜೊಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲಿಂದ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಕು ಕೊಡುವದು. ಇದು ಜಿಕ್ಕು ದೀಪವಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಂಕು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇದನ್ನು ದೀಂಪತ್ತಂಭದ ಮೇಲೆ ಇಡುವಾಗ ಅದು ನಾಧ್ಯವಾದಪ್ಪು ಬೆಂಕು ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. “ಯೆಹೋದ್ಯರ ಮನೆಗಳು ಒಂದೇ ಕೊಳಣಿಯ ಮನೆಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು ಅಂಥಕಾ ಎತ್ತರದಳ್ಳಿರುವ ದೀಪವು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಕು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.”⁶

ವರ್ಜನ 16. ಯೇಣು ಒಂದು ನೂತ್ರ ಹೇಳಿದ ನಂತರ (5:14) ಆ ನೂತ್ರಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದ ಏರಡು ರ್ಯಾಷ್ಟ್ರಂಗರಳು ಹೇಳಿದ ತರುವಾಯ (15:14ಇ, 15), ಆ ನರ್ತವನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ತುರ್ತಾಕಿನಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆ ಶ್ರಿಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹರಲೋಕದಳ್ಳಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು ಎಂದು ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಶ್ರಿಸ್ತನ ಹಿಂಬಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಆಕಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅದರ ಬದಲಾಗಿ, ಅವರ ಸುತ್ತಾಲಿರುವ ತಹಂಜಕ್ಕೆ ಶ್ರಿಸ್ತರಾನ್ನು ಆಕಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ, “ಅಲ್ತ್ರಮು” ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು “ಸುಂದರ,” “ಅಲಾಟೆಂಟರ್ ವಾಗಿಯಿವದು,” ಮತ್ತು “ಸ್ವತಿನಲು ಯೋಂಗ್ಯಾವಾಗಿಯಿವದು” ಎಂದು ಬಿವಲಿನಲು ಉಹಯೋಂಗಿನಲಾಗಿದೆ. “ಮಹಿಮೆಹಡಿನು” ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವು “ತ್ರಿಂಂಸಿನು,” “ಹೊಗರಳು” ಇಲ್ಲವೇ “ಸ್ವತಿನು” ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಂದ್ರ ಹದವಾದ ಡಾಕ್ತಾಲಜಿ: ಸ್ವತಿ ಗೀರ್ಜ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಸ್ತರ ಒಳ್ಳೆ ಕಾರ್ಯಗಳ ದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಮನುಷ್ಯನ್ನು ಇತರಲಿಗೆ ತೋಲಿಸುತ್ತವೆ, ಅದರ ಹಲಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಸ್ವತಿನಲ್ಲಿನುವಂತಹುಗಳಾಗುತ್ತವೆ (ನೋಡಿಲ ಎಫೆನ 2:10; 1 ಹೆಚ್ತ 2:12). J. W. McGarvey ರವರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಬೆಂಕು ಕತ್ತಲನ್ನು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಉಡಿಸಿ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮತ್ತು ಶ್ರಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ನಮ್ಮಾರ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆಯೇ, ಶಿಷ್ಯರು ಕೂಡ, ಅವರ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳಂದ, ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳಂದ, ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾಡಲ ಜೀವಿತದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಕಾರ್ಯ ಅಭಿಖಾಯವನ್ನು ಉಡಿಸಿ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೋಡಲು ನಮ್ಮಾರ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.”⁷

ಜಾತರಾತ್ರಿ

ಉಪ್ಪ (5:13)

“ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಒಳ್ಳೆಯಿದನ್ನು ತುಲತು ಯೋಜಿಸಲಾರದಂತೆ ಇತರ ಲೋಕದ ತುಲತ ಜಿಂತೆಯಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮುಖಿಗೆ ಹೊಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಸ್ತರ ಬಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲವು ನಾಲ್ಕು ಅರೋಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಮೊಡಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳನ್ನಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ನೆಲವನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಲು ನಾಧ್ಯಪ್ರೋ? ನಾವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವಾ: ಅಥವಾ ನಾವು ಹರಲೋಕ ರಾಜ್ಯದ ನಾಗಲಿಕರಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವಾ? ಇವೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದು/ಅಥವಾ ಹಲಸ್ತಿತಿಯೂ ಅಲ್ಲ.

ಆತನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಶ್ರಾಂಕನೆಯಲ್ಲ, ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು “ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ” ಅದರೆ “ಲೋಕದವರಲ್ಲ” (ಯೋಹಾನ 17:11, 16) ಎಂದು ಯೇಣು

ಹೇಣದನು. ಒಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯೀಂನುವಿಗೆ ಸೇರೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವಾಗ, ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಲೋಕವೇ ಒಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನಾನ್ನಿಧ್ಯರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಗತಿ ಅಲ್ಲ (ಯಾಕೋಬ 4:4; 1 ಯೋಹಾನ 2:15-17). ಯೀಂನು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಳನುವರನ್ನು ಲೋಕದೊಳಗಿಂದ ತೆಗೆದುಹೊಂಡು ಹೊಗಬೇಕೆಂದು ಷ್ರಾಫಿನನಲ್ಲ. ಅದರೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾರುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೆಡುತ್ತಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಹಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ (ಯೋಹಾನ 17:15, 18). ಈ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲ ಹೇಣದ ಹಾಗೆ, ಲೋಕವು ದ್ಯುಪ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಂಜತುಭಕ್ತಿಯಿಂಬ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಉಪನ್ಯಾಸ ಜಿಕ್ಕು ಡ್ಯೂಗ್ ಇಲ್ಲಾ ಹಾಕಿ ಉಣಿನ ರುಚಿ ತಕಿಮಿಯಿಲುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ಕೈಸ್ತರಾಗಿ ಕೈಸ್ತನ ಪಲಿಮಿಷವನ್ನು ನಮ್ಮ ನುತ್ತಲು ಇರುವ ಜನಲಿಗೆ ಮುಣ್ಣನ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಮೃದುವಾಗಿರಬಾರದು, ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಿಳ್ಳವರಾಗಿರಬಾರದು, ಮತ್ತು ಜೀವ ಇಲ್ಲದವರಂತೆ, ಆತ್ಮೀಯ ಬಲವಿಲ್ಲದವರಂತೆ ಇರಬಾರದು. ನಾವು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಾವು ಅವರೆಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಬಾರದು, ನಾವು ಇನ್ನುವಾಗಿ ಇರುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಾವು ವೃತ್ಯಾಗಂಧನ್ನಿಂಬು ಮಾಡುವವರಾಗಬೇಕು. ಯೀಂನು ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ಸಾಗಿರಲು ಕರೆದಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ನಕ್ಕರೆಯಾಗಿರಲು ಅಲ್ಲ. ಉತ್ಸು ನಮ್ಮಿಗೆ ಉಹದ್ರವ ಕೊಡಬಹುದು, ಅದರೆ ಇದು ಕಾಹಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ “ಉಣಿನ ರುಚಿ” ಕಂಡುಹೊಂಡು ಜಟ್ಟರೆ, ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಕೈಸ್ತನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾಲಿಗಳಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಬೆಳಕು (5:14-16)

ದೇವರು “ಭಾಬಿ ಆಕಾಶವನ್ನಿಂಬ ಮಾಡಿದ್ದು” ನಂತರ “ಭಾಬಿಯ ಕುಮಬಿಲ್ಲದೆಯೂ ಬಲದಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು,” ಅತನು ಬೆಳಕನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು, ಅದು ಪ್ರತಿಯೇಂದು ಜೀವಿಗೂ ಅವಶ್ಯಾಗಿತ್ತು (ಆದಿಕಾಂಡ 1:1-3). ಬೆಳಕು ದೀಕ್ಷಾಕಾಲದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯೋಂದಿಗೆ ನಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಬೆಳಕು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ನಿಲಂಜ್ಯಯ ಗುರುತಾಗಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ. ಬೆಳಕಿನ ಗೋಳಿರ ಮನೆಗಳ ಇಂದಿಗೂ ಹಡಗನ್ನಿಗೆ ಎಳ್ಳಿಲಕೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಿಂತನ ವಿಶ್ವಾಸಭಾರತಕ ಮತ್ತು ಅಹಾಯಿಗಳ ಅಡಜಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿನವದಕ್ಕಾಗಿ ಎಳ್ಳಿಲಕೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕೈಸ್ತರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಆಗಿದ್ದುಹೊಂಡು ಇತರಲಿಗೆ ನಕ್ಕೆದ ಬೆಳಕಿನಿಡೆಗೆ ಬರಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಳಕು ಹೊರಟು ಹೊಳದರೆ, ಅಲ ಹೊಳದರೆ, ಅಥವಾ ಮುಣ್ಣಿಟ್ಟರೆ, ಅನೇಕರು ಈ ಲೋಕದ ಕರ್ತೃಾನಂಜಲಿ ತಡಕಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ. ವೈಯಿತ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೈಸ್ತರು “ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಯೀಂನು ಹೇಣರುದು ಕೈಸ್ತರ ನಭಾ ಪಂಗಡವು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಿಲಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ, ಅಹಾಯದ ಮಾರ್ಗ ಸಾಜಕರಗಳಿಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತಾಯ 5:14-16ರಲ್ಲ ವೈಯಿತ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಣರುವದನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ನಭಾ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಹೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರೋಕ್ರಿ ಬೆಳಕು (5:14-16)

ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚವು ಆತ್ಮೀಯ ಕರ್ತೃಲೆಯಿಂದ ಅವಲಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಬೆಳಕು ಕರ್ತೃಲನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಬೆಳಕು ಬರುತ್ತದೋ, ಕರ್ತೃಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೊಳೆತ್ತದೆ. ನಾವು ಕೈಸ್ತರಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಬೆಳಕು ಇತರಲಿಗೆ ನಕ್ಕೆವೆಂಬ ಬೆಳಕಿನಿಡೆಗೆ ನಡೆಸಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಬೆಳಕಾಗಿ ಶ್ರುತಾಶಿನಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ನಾವು ಕರ್ತೃಲ್ಲ, ಶಿಲುಬೆಯ ಕಂತದಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ. ಜೀವಿತ ಜೀವನವಾಗ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತನು

ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಇತರರು ಸೋಜರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಜೀವನ್ ನಡೆಸುವದು ಅಪಶ್ಯಾವಾಗಿದೆ (ಯೋಹಾನ 13:35; 15:8; 2 ಕೆಲಿಂಫ 8:21; ಫಿಉಟ್ 2:14-16; ಪೀಠ 2:7, 8; 1 ಹೆಲ್ಟ್ 2:12). MacArthur ಹಿಂದಿನ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, “ಇತರರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗಾಯಜಡಿಸುವ ಭಯದಿಂದ, ಅದಾಸಿಸತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿರವಾಗಿ ಇರುವದಿಂದ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಿಂದಾದರೂ, ದೇವಲಗೆ ಅಜನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ತದರ್ಶಿಸುವದರ ಮೂಲಾಂತರ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬೆಳಕನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.”⁸

ಉಷ್ಣಾರ್ಥ

¹Pliny *Natural History* 31.45. ²Sirach 39:26 (NRSV). ³Pliny *Natural History* 31.45. ⁴Leon Morris, *The Gospel According to Matthew*, Pillar Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992), 104. ⁵Robert H. Mounce, *Matthew*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1991), 42. ⁶Michael J. Wilkins, “Matthew,” in *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary*, vol. 1, *Matthew, Mark, Luke*, ed. Clinton E. Arnold (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2002), 36. ⁷J. W. McGarvey, *The New Testament Commentary*, vol. 1, *Matthew and Mark* (N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 51. ⁸MacArthur, 246.